

ruimte om te beginnen

**We dromen van een school
als een unieke
en vrijgevige plaats
waar iedereen de kans krijgt
om een nieuw begin te maken.**

de directeur als WEGWIJZER

*"Ik heb een hekel aan iemand die beweegt,
maar niet weet waarnaartoe",
zei de Nederlandse voetballer en coach Johan Crujff ooit.
Hoewel dit citaat vooral betrekking heeft op het voetbalspel,
kan het ook toegepast worden op ieders leven en taak.
Het leven is immers een weg en de mens is voortdurend op stap,
maar we weten niet altijd goed wat onze bestemming is
of langs welke wegen we ons dienen te begeven.
Onderweg worden we dan ook geconfronteerd met tal van vragen.
Wegwijzers langs het levenspad helpen de route bepalen ...*

Waar we nood aan hebben, zijn *begintermen*.

Eindtermen leggen resultaten vast.

Begintermen leggen niets vast, die inspireren alleen om een nieuw begin te maken.

Ruimte geven is oppassen dat we niet teveel zelf die ruimte gaan innemen,

dat we niet inzetten op één manier van werken,

één didactische methode,

één leerplan,

maar dat we scholen, leerlingen, leraren stimuleren om eigen keuzes te maken.

We hebben voorbeelden nodig van bezielende en bezielde scholen,

leerlingen, leraren, bezielde en bezielende schoolprojecten,

die op een eigen/heel verschillende manier

omgaan met de wegwijzers naar vorming in een katholieke dialogeschool

en zo vorm geven aan onderwijs.

naar C. Snoecx

Een katholieke dialoogschool geeft ruimte aan het kind en de jongere om hun eigen vorming richting te geven. De pedagogie van de hoop die een katholieke dialoogschool beoefent, helpt kinderen en jongeren om hun richting te vinden aan de hand van deze wegwijzers: **duurzaamheid, gastvrijheid, generositeit, kwetsbaarheid en belofte, rechtvaardigheid, uniciteit in verbondenheid, verbeelding** en de eigen inspiratie van de school. Het wordt een wondere ruimte, wanneer je erin om je heen begint te kijken met de ogen van de heilige Geest en je Hem erin werkzaam ziet.

Hieronder tref je een **kort introductiefilmpje bij elk van de wegwijzers**.

- filmpje: [mogen onze katholieke dialoogscholen scholen van hoop zijn?](#)
- filmpje: [gastvrijheid](#)
- filmpje: [kwetsbaarheid en belofte](#)
- filmpje: [generositeit](#)
- filmpje: [verbeelding](#)
- filmpje: [duurzaamheid](#)
- filmpje: [uniciteit in verbondenheid](#)
- filmpje [rechtvaardigheid](#)

Carl Snoecx aan het woord over de ruimte om te beginnen

Bijbelse achtergrond

'En toen de aarde nog woest en leeg was, ademde God over die nog ongevormde wereld.'

Zo begint het verhaal van God en de mensen, het verhaal van de Bijbel. De Hebreeuwse term *'Ruach'*, de adem van God die voorkomt in het eerste Bijbelvers wijst op vitaliteit en energie. De adem is de levensadem die God aan de schepping schenkt. Ademen is hoe God creëert en creatie zegt iets over God en hoe hij in elkaar zit, hoe hij handelt.

Die levensadem ordent de hemel en de aarde, het land en de zee, het gras en de bomen, de zon, de maan, de sterren en alle hemellichamen, de planten en de dieren, alle levende wezens. Door zijn adem komen de dingen, die in wanorde waren, 'in orde', in een nieuwe werkelijkheid.

Elke scheppingsdag begint met de woorden *'en God sprak'*. Gods scheppen is spreken. Door zijn sprekende adem, creëert God leven zonder dat leven zelf aan te raken. Hij is geen Bob de Bouwer die de dingen zelf in elkaar knutselt maar zijn voorzichtige spreken beademt een wereld die zich gaat ordenen en bewegen. God laat al ademend en sprekend de wereld zich vormen.

Dat spreken heeft overigens tijd nodig. Gods spreken duurt zes dagen. Spreken is een vorm van communiceren. God spreekt tot de mens in zijn scheppen, God zoekt sinds zijn eerste optreden de dialoog.

De zesde dag wordt de mens geschapen. Die mens maakt hij tot zijn beeld en gelijkenis. Zo ontstaan er naast de eerste grote schepper miljoenen kleine scheppers. God laat de mensen weten dat de schepping niet meer alleen van Hem is, Hij geeft ze genereus uit handen. Hij schenkt de schepping aan de mens om er zorg voor te dragen en verder te zetten.

De laatste dag, de zevende en heilige dag, op die dag gaat God rusten. Die zevende dag voor God is de eerste dag voor de mens, het einde wordt een begin. Voortaan is het aan de mens om de vrije scheppingsdaad van God te recreëren: '*creatio continua*' heet dat in de oude theologie, voortdurend beginnen.

De ruimte om te beginnen

Het scheppingsverhaal is het spannende verhaal van het prachtige risico dat God nam om de mens geboren te laten worden. Het getuigt van zijn creativiteit maar ook van zijn generositeit, hij geeft zijn schepping uit handen.

God is geen onbewogen eenzame beweger, hij heeft een compagnon de route, een medeschepper nodig.

Zoals God is elke mens sindsdien een beginner, die de kans krijgt om nieuwe werelden te creëren. Mogen beginnen is iets anders dan iemand anders geboren laten worden. Geboren laten worden betekent loskomen van wat verdrukt, wat klein houdt, wat verdrietig en ongelukkig maakt.

Creativiteit zorgt er voor dat mensen wat meer op God gaan gelijken. Ze zorgt er voor dat de wereld meer en meer de door God gedroomde wereld wordt. Christenen geloven dat God hen in dat scheppingsproces blijvend ondersteunt en nooit meer zal loslaten. De schepping groeit in dialoog in een verbond tussen mensen en God.

Maatschappelijke betekenis

Die schepping bevindt zich immers op een ecologisch kantelpunt. Het egoïsme van de mens heeft de natuurlijke samenhang tussen de mens en zijn natuurlijke omgeving grondig verstoord. De druk op de schepping wordt zo groot dat een houdbaar evenwicht tussen economie en ecologie urgent wordt. De laatste decennia is de bewustwording van die beschadiging van de schepping groot. Wat gebroken is, moet hersteld worden. Het is een fundamentele opdracht van een christen dat herstel te bewerkstelligen en de ecologische samenhang te herstellen. Paus Franciscus spreekt in dat verband van een bekering tot een integrale ecologie. Die ecologische ommekeer moet volgens hem ons leven binnendringen en het omvatten als een nevel onder een gesloten deur. Dat nieuw begin kan een teken van hoop worden, een herstel van de gegeven schepping. God kan ons inspireren om in verzet te komen tegen alles wat niet authentiek en duurzaam is.

Scheppen is ademen en anderen laten ademen in een samenleving waar jonge mensen soms adem te kort komen. Wij kunnen jongen mensen inspireren om creatief te zijn en uit hun verbeelding iets totaal nieuws te maken. Creativiteit levert zuurstof om buiten de lijntjes te kleuren, om milieuproblemen, klimaatproblemen, sociaal onrecht niet op één bepaalde manier op te lossen en vooropgestelde methodes slaafs te volgen.

Via [deze link](#) kan je bovenstaande tekst 'Carl Snoecx aan het woord over de ruimte om te beginnen', beluisteren.